

Συμβουλίου της Επικρατείας: 1477/90
Πηγή: ΔΕΝ 47/1991 σελ. 175

Ενιαία ασφαλιστική περίπτωση

Αρχή ενόθητος ασφαλιστικής περιπτώσεως και δικαίωμα απονομής ασφαλιστικών παροχών αναπηρίας παρά τη μη συνδρομή νομίμων χρονικών προϋποθέσεων. Πότε ισχύει και εφαρμόζεται η αρχή της ενόθητος. Συντρέχουσα αιτία αναπηρίας από κοινή νόσο και ατύχημα και κρίση για την προέχουσα αιτία.

Εισηγητής: Θ. ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Δικηγόροι: Ν. Δρέλιας

Οι ασφαλιστικές παροχές καταβάλλονται εφ' όσον χρόνο εξακολουθεί, κατά την κρίση των αρμοδίων υγειονομικών και ασφαλιστικών οργάνων του Ιδρύματος, η αναπηρία. Από αυτό όμως δεν αποκλείεται, κατά την κρατούσα στο ασφαλιστικό δίκαιο αρχή της ενόθητος της ασφαλιστικής περιπτώσεως, όπως ο ασφαλισμένος λάβει τις ασφαλιστικές παροχές λόγω αναπηρίας από κοινή νόσο, καίτοι δεν διαθέτει τις νόμιμες χρονικές προϋποθέσεις κατά το χρόνο, κατά τον οποίο διαπιστώθηκε η πάθηση για την οποία ζητεί, εάν η αρμοδίως διαπιστωθείσα πάθησή του αποτελεί επανεμφάνιση ή επιδείνωση παλαιότερης παθήσεώς του, κατά το χρόνο εκδηλώσεως της οποίας συγκέντρωνε τις αναγκαίες για τη συνταξιοδότησή του από την αιτία αυτή χρονικές προϋποθέσεις. Για την εφαρμογή πάντως της ανωτέρω αρχής της ενόθητος της ασφαλιστικής περιπτώσεως, απαιτείται πάθηση υποτροπιάζουσα, μεσολάβηση όχι μακρού σχετικώς χρονικού διαστήματος από της πρώτης μέχρι της δεύτερης παθήσεως και, κατά περίπτωση, αποχή από την εργασία κατά το διάστημα αυτό, για λόγους που να οφείλονται στην υγιεινή κατάσταση του ασφαλισμένου (ΣΕ 3867/86, 90/84 κ.ά.).

Εξάλλου κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 8 παράγρ. 4, 28 παράγρ. 2 και 34 παράγρ. 1 του ίδιου ΑΝ 1846/51, όταν ο ασφαλισμένος, που υπέστη ατύχημα, είναι μεν ανάπηρος εξαιτίας του, όχι όμως σε βαθμό που να τον κάνει διαρκώς και οριστικά ανίκανο για εργασία, αργότερα δε από άλλη αιτία, που οφείλεται στη νοσηρή κατάσταση του οργανισμού του και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως απότοκος του ατυχήματος ή γενικότερα δεν μπορεί να συσχετισθεί προς αυτό, έγινε ανίκανος προς εργασία σε βαθμό που να δικαιολογεί την απονομή των ασφαλιστικών παροχών, δικαιούται να λάβει σύνταξη λόγω αναπηρίας από εργατικό ατύχημα ή κοινή νόσο ανάλογα του αν η ανικανότητα για εργασία προκλήθηκε προεχόντως από το πρώτο ή το δεύτερο από αυτά τα αίτια. Συνεπώς, σε περίπτωση που συντρέχουν περισσότερα αίτια της αναπηρίας, αυτή πρέπει να χαρακτηριστεί στο σύνολο ότι οφείλεται στο ατύχημα ή την κοινή νόσο, σύμφωνα με τις ανωτέρω διακρίσεις, το δε ασφαλιστικό όργανο και το διοικητικό πρωτοδικείο, που επιλαμβάνεται κατόπιν ασκήσεως προσφυγής, οφείλει να εκφέρει επί του θέματος αυτού αιτιολογημένη κρίση (ΣΕ 494/88, 3487/85 κ.ά.).